

Groteletterboek

De roos en de doorn

en andere verhalen

The cover features a close-up profile of a woman's face on the right side, looking towards a large, vibrant red rose on the left. The woman has yellow eye makeup and intricate, dotted gold patterns on her cheek. The background is a deep, dark red with a subtle, swirling pattern. The overall mood is mysterious and dramatic.

S. Boto

THRILLERHOUSE

Let op! Neem niet alles voor waar aan! De hoofdpersonen in deze verhalenbundel doen dat helaas soms wel... met alle afgrijselijke resultaten tot gevolg. Maar wacht... het zijn niet alleen zij die op het verkeerde been worden gezet: ook de lezer kan dat overkomen...

S. Boto schrijft korte verhalen in verschillende genres, en is eveneens auteur van de populaire jeugdboekenserie *Pietje Dapper*.

ISBN 978-94-6260-291-5



**THRILLER
HOUSE**

De roos en de doorn

en andere verhalen



for the best thrill in town

Dit is een bundel fictieve verhalen. Enige gelijkenis met personages en situaties berust geheel op toeval.

© 2021 THRILLERHOUSE

www.thrillerhouse.com

Auteur: S. Boto

Omslagontwerp: Thrillerhouse

© Omslagfoto: Depositphotos

ISBN 978-94-6260-291-5

De grondstof waar dit boek van is gemaakt, is afkomstig van verantwoord beheerde bossen om wereldwijd de bossen te behouden.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, hetzij elektronisch, hetzij mechanisch, door middel van druk, fotokopie, film, geluidsband of op welke andere wijze dan ook en/of opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt op enige ander manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

De roos en de doorn	6
De advertentie	33
Een stralende lentedag	55
In het duister	75
De belastinggaarder	98
Zielsverhuizing	119
De oude man	139
De engel Gods	156
Geloof	181
Wij willen ook een baby	199

De roos en de doorn

Dit is een vreemd verhaal. Als ik het van een ander zou horen, zou ik diegene een grote fantast noemen. Maar toch zijn alle gebeurtenissen werkelijk gebeurd. Lees en oordeel zelf.

Ik ben een freelance wetenschappelijk journalist. Misschien heeft u mijn naam weleens gezien; ik heet Evert Wijnands. Ik schrijf mijn artikelen in opdracht van de grootste wetenschapsbladen in de VS. Daar woon ik tegenwoordig, samen

met mijn vrouw en onze twee kinderen; een tweeling. Het zijn de liefste meiden die je je maar kunt voorstellen.

Mijn ongeloofelijke verhaal begint meer dan vijftien jaar terug. Ik woonde toen nog in Nederland. Ik had daar een leuk appartement en verdiende ruimschoots de kost. Destijds was ik achtentwintig jaar oud en nog altijd vrijgezel. Niet echt bewust, maar ik had mijn levenspartner nog niet gevonden. Mijn universitaire opleiding als bioloog stelde mij in staat om regelmatig populairwetenschappelijke artikelen te publiceren.

Op zekere dag, een goede dag, zoals later zou blijken, kreeg ik van mijn oude schoolvriend Casper een uitnodiging om een bezoekje te brengen aan een

laboratorium voor DNA-onderzoek waar hij werkzaam was.

“Misschien kun je er een leuk artikel over schrijven,” zei hij, toen hij me uitnodigde, “maar bedenk wel, dat je natuurlijk lang niet alles mag zien of horen. Er is nog veel wat voorlopig geheim moet blijven.”

Dat kon ik billijken, maar de uitnodiging voor een bezoekje leek me wel wat, genetische manipulatie is momenteel het onderwerp van gesprek. En zodoende maakte ik met hem een afspraak om naar het lab te komen. Op zekere vrijdagmorgen, ik vergeet het nooit meer, stonden we in een grote, lichte laboratoriumruimte. Ik zag de gewone attributen die door onderzoekers gebruikt werden en

ook de vele hokken en hokjes waarin muizen, ratten en andere, grotere, dieren gehuisvest waren.

In andere ruimtes bevonden zich de kassen met veel plantensoorten. Allerlei eetbare soorten herkende ik, zoals tomaten, komkommers en ook aardbeienplanten. Ze waren zorgvuldig van elkaar gesepareerd door glazen wanden. Elke soort had zodoende zijn eigen leefomgeving, zonder beïnvloed te kunnen worden door andere soorten. Mijn vriend Casper legde me uit hoe er gemanipuleerd kon worden met de genen van dieren en vooral van planten met het doel om de slechte eigenschappen van bepaalde rassen weg te kweken. Zodoende kon men bijvoorbeeld een grotere opbrengst

verwachten van een bepaald gewas als tarwe of maïs. Ook konden de planten bestand gemaakt worden tegen ongedierte welke de planten zou kunnen aanvreten.

De rondleiding en de uitleg van Casper was reuze interessant en ik verzekerde hem, dat er beslist een fraai artikel in zat.

Toen ik hem bedankte en afscheid nam, gaf hij mij een geschenkje mee. Het was een prachtige, rode roos.

“Deze roos is eveneens genetisch gemanipuleerd,” vertelde hij. “Je zult zien dat ze veel langer dan normaal vers blijft. En het mooie is, dat er geen doornen aan komen. Het is eigenlijk een nieuwe soort. Ze is nog niet voldoende getest om naar de kwekers